

[Hartel.]

Overtilsyn. Naar Staten aarligt ofrer saa store Summer, som den gør, paa sin Revision, skulde man have Lov til at tro, at alle de revisionstekniske Spørgsmaal, der kan rejses, maatte kunne besvares af dette Revisionsvæsen uden Indkaldelse af Hjælp udefra. Jeg har ikke kunnet faa oplyst, om det nævnte Revisionsinstitut gennem en længere Aarrække har faaet udbetalt et saadant Honorar, og jeg har ikke haft Lejlighed til at følge det regnskabsmæssigt tilbage, men det kunde interessere mig at faa en Udtalelse fra den højtærede Minister om dette Spørgsmaal, idet jeg finder, at denne Udgift efter hele Statsrevisoratets almindelige Stilling er en unødigt Udgift, i det mindste en Udgift, som kræver en Forklaring over for Offentligheden, der, hvis den var bekendt dermed ligesom jeg, uvægerlig maatte standse over for den.

Ved Prisaftalelovforslagets anden Behandling her i Tinget den 3. Maj d. A. — jeg henviser her til Sp. 6726—28 i Rigsdagstidenden — omtalte jeg udførligt en Klage, der den 7. Juni 1934 var indgivet til det Udvalg, der var nedsat i Henhold til den gamle Lov om Prisaftaler, en Klage, der vedrørte Pris-, Produktions- og Omsætningsaftalerne mellem Savværker, der fabrikker Materiale til Fremstilling af Smørdritler, Aftaler, som har haft til Følge, at Landbruget siden 1930 har maattet betale en ganske urimelig Pris for Embalagen til Smørret, og det tilmed paa et Tidspunkt, hvor man paa anden Maade henvendte sig til Offentligheden om Forstaaelse for Landbrugets Forhold og om Bedring af Smørprisen.

Ved Behandlingen her i Tinget af den nugældende Prisaftalelov fremgik det af Betænkningen, at Prisaftaleudvalget, der bestod af en Højesteretsdommer, en Landsrettsdommer og en Dommer i Sø- og Handelsretten, havde tilstillet Rigsadvokaten denne Sag for at faa den indanket for Domtolene. Den naaede imidlertid ikke dengang frem til Domstolenes Afgørelse, idet den nye Lov af 18. Maj 1937 blev vedtaget i Mellemtiden.

Den højtærede Handelsminister besvarede ved Lovforslagets anden Behandling her i Tinget min Forespørgsel vedrørende denne Klage derhen, at Ministeren troede, at specielt denne Sag af sig selv vilde blive behandlet i det kommende Kontrolraad. Det glædede mig derfor at erfare, at Handelsministeren den 1. Juli tilskrev Priskontrolraadet om at tage sig af denne Klage i Henhold til den nye Lovs Bestemmelser,

men min Glæde over denne Henvendelse blev desværre kun kortvarig.

Den nye Prisaftalelov af 18. Maj 1937 fastsætter i sin § 16, at de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Aftaler og Bestemmelser af den i Lovens § 8 omhandlede Karakter inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden skal være anmeldt til Kontrolraadet. Fristen for Anmeldelsespligten udløb den 18. August, og jeg blev derfor mindre tilfreds med at stifte Bekendtskab med Ministerens Bekendtgørelse af 14. August d. A., idet denne Bekendtgørelses § 2 forlænger Anmeldelsesfristen til 31. Oktober 1937, saaledes at det, som oprindeligt var en 3 Maaneders Frist, nu yderligere er blevet skudt ud ved en ny Frist paa over 2 Maaneder. Ministeren synes saaledes ikke at have særlig Hastværk med at komme til at praktisere den nye Prisaftalelovs Bestemmelser, thi naar Loven træder i Kraft den 18. Maj, og Fristen for Anmeldelsespligten ifølge Lovens § 16 udløber den 18. August, ser det højst mærkeligt ud, at Ministeren ved sin Bekendtgørelse af 14. August, 4 Dage forinden Anmeldelsesfristen normalt vilde udløbe efter Loven, forandrer Lovens § 16 administrativt derhen, at Anmeldelsesfristen nu er udskudt til 31. Oktober 1937. Ministeren havde dog ikke behøvet 3 Maaneder for at udfærdige denne Bekendtgørelse, og jeg finder altsaa, at det kræver Oplysninger her i Tinget fra Ministerens Side om, hvorledes denne mærkelige Adfærd paa dette Punkt skal forstaaes.

Det er jo ikke dette høje Tings Medlemmer ubekendt, at saavel mit Parti som jeg selv i Foraaret medvirkede ved denne Lovs Vedtagelse, og det var ud fra den Betragtning, at Prisaftaler og kapitalistiske Monopoldannelser, der udnytter det øvrige Samfund ved urimelige Priser og indskrænker den enkelte Borgers frie Erhvervsudøvelse, bør forhindres, og dette Standpunkt troede jeg ogsaa var Regeringens, i Særdeleshed efter at jeg havde hørt den ærede socialdemokratiske Ordfører under første Behandling af Finansloven udtale, at det, det gjaldt om at sikre, var: frit Forbrugvalg, frit Beskæftigelsesvalg og fri Prisdannelse. Det forekommer mig, at et af Midlerne til at værne om denne frie Prisdannelse, i det mindste under de nu herskende økonomiske Forhold, er en Lovgivning af den Art, som Prisaftaleloven er.

Efter at det Udvalg, som i sin Tid havde arbejdet med Sagen, havde afsluttet sit Arbejde, er det da ogsaa kendt, at man er kommet til det Resultat, at det her drejede